



Written by

Friday, 14 August 2009 20:18 - Last Updated Monday, 17 August 2009 12:02

பாசிப்பயிறு, மிளகாய், எள், தவேங்காய், சனேகைக் கிழங்கு போன்ற விளைபொருட்களும் போருக்கு முன்புவரை உற்பத்தி செய்யப்பட்டது வந்தன. இம்முகாம்களிலிருக்கும் பணிகளுக்கு மண்புழு வளர்த்தல், இயற்கை எரு தயாரித்தல், ஊடுபயிராக நடைரஜன் சத்ததை தக்கவகைக்கும் அகத்தி பயிரிடல் போன்றவற்றை சுவாமிநாதனின் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் கற்றுத்தரப் போகிறது. அங்குள்ள மண்ணின் தன்மையை ஆய்வு செய்ய நடமாடும் மண்பரிசோதனைக் கட்டடங்களும், ஓவ்வொரு விவசாயிக்கும் மண்பரிசோதனை அடையாள அட்டையும் வழங்கப்பட்டது மண்ணின் தன்மையைக் கற்றீர்ப்பாய்ச்சலளவு வரையறுக்கப்பட்டும்.

இதன்படி, சுவாமிநாதனின் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், விவசாய நிலங்களில் புத்தகை கப்பட்டிருக்கும் கண்ணிவெடிகளை அகற்றியும் அங்குள்ள 2300 கண்களையும் 50 நடுத்தர மற்றும் 11 பெரும் குளங்களையும் சீரமைத்தும் இப்பணிகளைக் கொண்டு போய் வடக்குப் பிரதேசத்தில் குடியமர்த்தி, தாம் திட்டமிட்டுள்ள இந்தியாவிற்குத் தவேயான விளைபொருட்களைப் பயிர்த்தியும். விவசாயத்தலை, வரும் விதைப்புக்காலமான அக்டோபரில் நடமைமுறைப்பட்டும். வன்னிப்பெருநிலப் பரப்பில் போருக்கு முந்தைய உணவு உற்பத்தி மட்டும் 8 லட்சம் டன்களாகும். இததைத் தவிர தலா 10 சண்டுகள் கொண்ட வீட்டத்தோட்டங்கள் மட்டும், கணிசமான தோட்டப் பயிர்த்திவிளைச்சலும், காலநடை விளைபொருட்களும் இத்திட்டத்தின் இலக்கில் வருவன.

மன்னார் மாவட்டத்தில் மீன்பிடித்தொழிலையும் சுவாமிநாதனின் நிறுவனம் விட்டவகை கவில்லை. மீன்பிடித்தொழிலை இந்திய நலனுக்கற்ற வகையில் மாற்றியமைக்கும் வகையில் பயிற்சி தரும் மையம் ஒன்றையும் அது நிறுவ உள்ளது. இத்திட்டங்கள்க்கல்லாம் சும்மார் ரூ. 500 கோடியை இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

இத்திட்டங்கள்பற்றி "இந்து" நாளட்டில் விளக்கமளித்திருக்கும் சுவாமிநாதன், "போர் இப்போது முடிந்திருக்கிறது. வடக்குப் பிரதேசத்தின் பொருளாதாரப் பொராட்டம் இப்போதுதான் தொடங்கியுள்ளது" என்றும், "மக்கள் விரும்பியது சமாதானத்தையும்,

Written by

Friday, 14 August 2009 20:18 - Last Updated Monday, 17 August 2009 12:02

---

உணவையும் தான் " என்றும் சொல்லியுள்ளார். அதாவது ரடோர்களையும், எரிகுண்டுகளையும் வழங்கி இருபதாயிரம் பரே அழித்து சமாதானத்தை (!) நிறுவிய இந்தியா, இப்போது அவர்களுக்கு உணவை "வடக்கின் வசந்தம்" ஊடாக வழங்கப் போகிறது.

ஈழமக்களின் உணவு குறித்து சுவாமிநாதனுக்கு ஏன் இவ்வளவு அக்கறை?

இதனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமானால், விவசாயத்தில் இன்றைக்கு உலகளாவிய அளவில் ஏற்பட்டு வரும் உலகமயத் தாக்கத்தைக் காணவேண்டும். உற்பத்தித் தொழிலிலும் கணிப்பொறித் துறையிலும் தசேங்கடந்த உழைப்பை "அவுட்சோர்சிங்" மடலம் உறிஞ்சிவரும் ஏகாதிபத்தியம், இன்று விவசாயத்தையும் நாட்கடத்தும் திட்டத்தில் நுழைந்துள்ளது. அண்மையில் தன்கொரிய டவேபி நிறுவனம், மடகாஸ்கர் நாட்டின் பாதி விவசாய நிலங்களைக் கடுத்துக்கொண்டு எடுத்து தனது நாட்டின் உணவாத் தவேயை ஈடுகட்ட ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறது. இதே போன்று சீனா, கொரியா, ஜப்பான் மற்றும் அரபு நாடுகளும் பிற மடன்றாம் உலக நாடுகளின் விவசாய நிலங்களை வாங்கிக் குவிக் கின்றன. இந்திய நிறுவனங்கள் மடகாஸ்கரில் நலெ, கதோதுமடை மற்றும் பயறு வகைகளையும், மலசீயா, இந்தோனசீயா போன்ற நாடுகளில் எண்ணெய் வித்து மற்றும் பயறுவகைகளையும் உற்பத்தி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றன. சீனா தன் வருங்கால விவசாயத் தவேகளை காங்கோ, சட்டான், சமாலியா, தன அமெரிக்க நாடுகள், ரஷ்யா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளும் அவுட்சோர்சிங் செய்ய உள்ளது.

சுவாமிநாதனே தனது "இந்து" கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல வியட்நாமும், கம்போடியாவும் விவசாயத்தில் காலனி நாடுகளாக கப்பட்டுள்ளன. விவசாயத்தில் அவுட்சோர்சிங் தான் "வடக்கின் வசந்தம்" எனும் பரோல் இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியை இந்தியாவின் காலனியாக கப்போகிறது. ஈழமக்களைக் கொன்றொழித்து, அவர்களின் விடுதலைப் போரகை கருவறுத்த இந்தியா, அம்மக்களின் பொருளாதார சூதந் திரத்ததை தன் காலபிக் குக் கொண்டுவரப் போகிறது.



